

Hvad er kærlighed?

Er kærlighed at finde en dejlig kæreste?

Eller er kærlighed det at elske hele verden og alt levende i den?

De fleste mennesker vil nok mene, at de ved hvad kærlighed er. Alligevel definerer vi kærligheden forskelligt og søger den ad forskellige veje og på forskellig måde. Den anses gerne for en flygtig størrelse, som vi kun i perioder får lov at opleve; den er der en tid og bagefter er der kun smerten eller tomrummet tilbage. Vi føler os ladt tilbage med en knusende følelse af nederlag og forkastelse, hvorpå vi rejser os og vandrer videre i vores søgen efter en erstatning for det mistede. Eller måske har vi fået et sådant knæk af oplevelsen, at vi lukker af for kærligheden og holder andre mennesker på afstand - vi bliver bitre.

Sådan er mange menneskers oplevelse af kærligheden og dens flygtighed, men en dag bliver vi trætte af denne evige jagt på kærlighed og lykke og begynder i stedet at søge indad. Til sidst må vi spørge os selv, hvad det egentlig er vi søger, og om vi søger det rigtige sted.

Den almindelige opfattelse mellem mennesker af begrebet kærlighed er væsens-

forskellig fra, hvad Kærlighed er i sin inderste essens.

I hele menneskehedens historie har vi søgt kærlighed, velstand, magt, indflydelse og prestige. Denne søgen efter "den tabte lykke" har gennem tiderne bragt os hid og did, men trods alle videnskabelige og teknologiske fremskridt har vi ikke på dette punkt været i stand til at snyde livet og opnå den dybe fred, kærlighed og lykke, som er det inderste mål for al vores søgen. Og mange må på et tidspunkt give op og indse, at de ikke i det ydre er i stand til at finde den sande og varige fred, kærlighed og lykke. Først når vi opgiver den ydre søgen og er parate til at slippe vores indgroede opfattelse af kærlighed som noget *andre* skal

give os, noget som skal komme til os udefra, først da er vi rede til at starte på en frisk. For kun i vores eget indre kan vi finde, hvad vi egentlig søger: Kærlighed - Fred - Harmoni. Når vi til sidst finder Kærligheden i os selv, vil vi opleve den i den ydre verden, men det koster mange nederlag og lukkede døre at erfare, at Kærligheden virker indefra og ud - ikke omvendt. For virkelig at blive i stand til at elske andre, må vi lære at elske os selv. Det er ikke en egoistisk følelse, som nogen tror, men derimod en uselvsk kærlighed der bygger på dybe erkendelser og respekt for livet.

Den generelle forståelse af kærlighed er en betinget følelse, en form for "byttehandel". "Hvis du elsker mig, elsker jeg

Kærlighed er når det kilder sjovt i maven

dig”, “hvis du tager dig af mig, tager jeg mig af dig”, “jeg elsker dig, så længe du gør, som jeg vil have (dvs. opfylder mine behov)”, og “hvis du trækker din kærlighed til mig tilbage, så elsker jeg heller ikke dig længere”. Kærlighed i denne form er behæftet med en masse ”klausuler” og er derfor en dybt egoi-

den er ubetinget. Virkelig at elske et andet menneske betyder, at man udelukkende ønsker dette andet menneskes bedste uden tanke for sig selv og uden forbehold. For den, som har den sande kærlighed i sig, handler det kun om den elskedes lykke og glæde. Sand Kærlighed er uselvsk og befriet for skjulte

Den måde hvorpå vi kan kæmpe for kærligheden, er ved at slå portene til hjertet op på vid gab og ikke forbeholde vores kærlighed nogle få mennesker, som deler vores synspunkter og livsanskuelser. Kærlighed kræver mod, vilje, styrke og tillid. Mod og vilje til at elske igennem alle forhold, også de

stisk følelse, som snarere tager udgangspunkt i, hvad man ønsker for sig selv, fremfor at ønske for det andet menneske, hvad der tjener det bedst. Der er mange sårede følelser med i spillet, og det er disse der giver os så mange problemer. ”Jeg elsker ham”, kan vi sige om vores partner eller kæreste - men hvor blev kærligheden pludselig af, da han fandt en anden, eller ikke levede op til vores forventninger? Der er grund til at spørge sig selv, om det så *var* den anden person vi troede vi elskede, eller om det var de uopfyldte behov i én selv, som den anden varetog for os, som vi forvekslede med kærlighed.

Kærlighed og jalousi er for mange mennesker tæt forbundne. De kan godt lide, at deres partner er jaloux, fordi det opfattes som et bevis på kærlighed. Det er derfor ikke ualmindeligt, at mennesker hvis ”kærlighedsbatteri” er ved at være fladt, opfører sig på en måde, der har til formål at vække partnerens jalousi for at få bevis for dennes kærlighed. Det kan være en måde at føle sig elsket, attrået og ”noget værd”, og udebliver den forventede jalousi, er det opfattelsen, at den anden ikke elsker én - og så trækker man sin egen kærlighed tilbage.

Kærligheden i sin rene form ønsker intet for sig selv, og den er ikke en følelse, men en tilstand. Den binder ikke andre, hindrer ikke deres udfoldelse, og

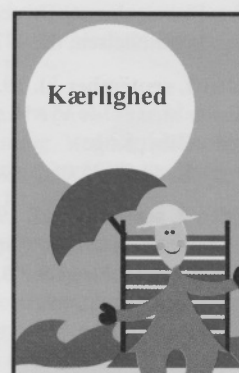
krav om ”modydelser”. Den der elsker spørger ikke, hvad den elskede kan gøre for én, men hvad man selv kan gøre for sin elskede; dvs. giver frem for at tage. ”Jeg vil kæmpe for kærligheden”, hører vi mennesker sige, og det betyder for dem, at de med næb og kløer vil søge at fastholde, hvad de én gang har opnået. Men er det kærlighed? *Kan* kærligheden fastholde, eller lade sig fastholde? Er det ikke snarere magt eller begær? ”Jamen, så har jeg intet tilbage”, kan man sige. Nej, og jo. Nej, fordi vi tilsyneladende mister alt, og jo hvis vi evner at give og elske uselvsk, for da får vi selv i rigt mål.

Vi vil gerne eje kærligheden, men det sker ikke som forventet ved at ”eje” et andet menneske eller dets kærlighed, for det er ikke muligt. Vi kan ikke ”eje” hinanden, men bør altid have for øje, hvad der gavner vores næste - også hvis det er på bekostning af det, vi selv ønsker; altså elske uselvsk. At eje kærligheden vil sige at nære en ubetinget, fuldkommen kærlighed i sit eget hjerte, og når vi virkelig elsker på den måde, kan vi ikke miste kærligheden igen. Da fylder den hjertet, retter sig ikke mod én person eller måske nogle stykker, men *elsker ubetinget* - livet, vores næste, naturen, *alt*. Kærligheden er af natur inklusiv og omfatter alt - den *kan* ikke begrænses.

Hej skat, har du bagt kager til mig?

svære stunder hvor vi føler os ensomme og dårligt behandlet af andre. Tillid til at alt er godt, til Guds Kærlighed og Forsyn - og tro på, at kærligheden kan overvinde alt.

Kærligheden er ikke altid lykke, glæde og fred. Kærlighed er også smerte. For åndeligt søgende mennesker er Kærligheden forbundet med at satse alt hvad man har i sig, alt hvad man ”er”, tror på og har til rådighed. Det er ensbetydende med at opgive sig selv og tilsyneladende miste alt, men jo mere man mister, jo mere får man igen på anden måde. Når hjertet er brændt til aske og personligheden har måttet opgives fuldkommen, først da kan Kærligheden flyde. Når den personlige kærlighed er opgivet, og et menneske ikke længere ønsker noget for sig selv, kan intet stoppe Kærligheden.

KCN